Innhold

1	Mengder			
	1.1	Mengder		
	1.2	Verdi- og definisjonsmengder		
2	Algebra			
	2.1	Kvadratsetningene og fullstendige kvadrat		
	2.2	Andregradslikninger		
	2.3	Navn på funksjoner		
	2.4	Polynomdivisjon		
	2.5	Polynomers egenskaper		
	2.6	Logaritmer		
	2.7	Forklaringer		
3	Trig	onometri 20		
4	Gre	nseverdier og kontinuitet 2'		
	4.1	Grenseverdier		
5	Derivasjon 2			
	5.1	Definisjoner		
	5.2	Derivasjonsregler		
	5.3	Kjerneregelen		
	5.4	Produktregelen		
	5.5	Divisjonsregelen		
6	Funksjonsdrøfting 39			
	6.1	Monotoniegenskaper		
	6.2	Injektive funksjoner		
	6.3	Omvendte funksjoner		
	6.4	Ekstremalpunkt		
	6.5	Konvekse og konkave funksjoner		
7	Vektorer			
8	Geometri 4			
	8.1	Definisjoner		
	8.2	Egenskaper til trekanter		
	8.3	Egenskaper til sirkler		
	8.4	Forklaringer		
9	Nun	neriske metoder 6-		
	9.1	Newtons metode		
	9.2	Derivasjon		
	9.3	Vekstmodeller 66		

Viktig kommentar om funksjoner

Som nevnt i MB, er funksjoner variabler som endrer seg i takt med at andre variabler endrer seg. I denne boka vil det å skrive en funksjon f som f(x) indikere at f endrer seg i takt med variabelen x. Så lenge det er etablert at x er en variabel, vil det derfor ikke være noen forskjell på f og f(x), for eksempel kan vi skrive

$$f = f(x) = 2x \tag{1}$$

En slik konvensjon gjør at mange forklaringer får penere uttrykk, men den krever at vi er bevisst hvordan paranteser brukes i sammenheng med multiplikasjon og i sammenheng med funksjoner. Da må vi tenke over om et symbol står for en uavhengig variabel eller en variabel som avhenger av en annen — altså en funksjon. Slik (1) er formulert, er x en uavhengig variabel og f en variabel avhengig av x. For en konstant a er da

$$x(a) = x \cdot a = ax$$

$$f(a) = 2 \cdot a = 2a$$

Videre er

$$f - a = 2x - a$$

Kapittel 1

Mengder

1.1 Mengder

En samling av tall kalles en $mengde^2$, og et tall som er en del av en mengde kalles et element i denne mengden. Mengder kan inneholde et endelig antall elementer og de kan inneholde uendelig mange elementer.

1.1 Mengder

For to reelle tall a og b, hvor a < b, har vi at

- [a,b] er mengden av alle reelle tall større eller lik a og mindre eller lik b.
- (a, b] er mengden av alle reelle tall større enn a og mindre eller lik b.
- [a,b) er mengden av alle reelle tall større eller lik a og mindre enn b.

[a,b] kalles et lukket intervall, mens både (a,b] og [a,b) kalles halvåpne intervall.

Mengden av tre tall a, b og c skrives som $\{a, b, c\}$.

At x er et element i en mengde M skrives som $x \in M$.

At x ikke er et element i en mengde M skrives som $x \notin M$.

²En mengde kan også være en samling av andre matematiske objekter, som for eksempel funksjoner, men i denne boka holder det å se på mengder av tall.

Språkboksen

 $x \in M$ uttales "x inneholdt i M" eller "x er et element i M".

Eksempel 1

Mengden av alle heltall større enn 0 og mindre enn 10 skriver vi som

$$\{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$$

Denne mengden inneholder 9 elementer. 3 er et element i denne mengden, og da kan vi skrive $3 \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$

10 er ikke et element i denne mengden, og da kan vi skrive $10 \notin \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}.$

Eksempel 2

Skriv opp ulikhetene som gjelder for alle $x \in M$, og om 1 er inneholdt i M.

- a) M = [0, 1]
- b) M = (0, 1]
- c) M = [0, 1)

Svar

- a) $0 \le x \le 1$. Videre er $1 \in M$.
- b) $0 < x \le 1$. Videre er $1 \in M$.
- c) $0 \le x < 1$. Videre er $1 \notin M$.

1.2 Navn på mengder

- $\mathbb{N}$ Mengden av alle positive heltall¹
- $\mathbb{Z}$ Mengden av alle heltall²
- $\mathbb{Q}$ Mengden av alle rasjonale tall
- $\mathbb{N}$ Mengden av alle reelle tall
- $\mathbb{C}$ Mengden av alle komplekse tall

¹Inneholder *ikke* 0.

 $^{^2}$ Inneholder 0.

1.2 Verdi- og definisjonsmengder

Alle funksjoner har en definisjonsmengde og en verdimengde. For en funksjon f(x), er definisjonsmengden den mengden som utelukkende inneholder alle verdier x kan ha. Denne mengden skrives da som D_f . Hvilke verdier x kan ha er bestemt av to ting:

- Hvilken sammenheng x skal brukes i.
- Om f ikke er definert for visse x-verdier.

La oss først bruke f(x) = 2x + 1 som et eksempel. Denne funksjonene er definert for alle $x \in \mathbb{R}$. Vi kunne derfor latt $\mathbb{R}$ være definisjonsmengden til f, men for enhelhets skyld velger vi her $D_f = [0,1]$. Mengden som utelukkende inneholder alle verdier f kan ha når $x \in D_f$, er verdimengden til f. Denne mengden skrives som V_f . I dette tilfellet er (forklar for deg selv hvorfor) $f \in [1,3]$, altså er $V_f = [1,3]$.

La oss videre se på funksjonen $g(x) = \frac{1}{x}$. Denne funksjonen er ikke definert for x = 0, noe som betyr at vi allerede har fått en restriksjon på definisjonsmengden til g. Også her gjør vi det enkelt, og unngår 1 = 0 med god klaring ved å sette $D_g = [1, 2]$. Da er (forklar for deg selv hvorfor) $V_g = \left[\frac{1}{2}, 1\right]$.

1.3 Verdi- og definisjonsmengder

Gitt en funksjon f(x). Mengden som utelukkende inneholder alle verdier x kan ha, er da definisjonsmengden til f. Denne mengden skrives som D_f .

Mengden som utelukkende inneholder alle verdier f kan ha når $x \in D_f$, er verdimengden til f.

 $^{^1\}mathrm{I}$ seksjon ?? skal vi se nærmere på funksjoner som g når x nærmer seg 0.

Kapittel 2

Algebra

Kvadratsetningene og fullstendige kvadrat 2.1

2.1 Kvadratsetningene

For to reelle tall a og b er

$$(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2 \qquad (1. \text{ kvadratsetning})$$

$$(a-b)^2 = a^2 - 2ab + b^2 \qquad (2. \text{ kvadratsetning})$$

$$(a+b)(a-b) = a^2 - b^2$$

(3. kvadratsetning)

Språkboksen

 $(a+b)^2$ og $(a-b)^2$ kalles fullstendige kvadrat.

3. kvadratsetning kalles også konjugatsetningen.

Eksempel 1

Skriv om $a^2 + 8a + 16$ til et fullstendig kvadrat.

Svar

$$a^{2} + 8a + 16 = a^{2} + 2 \cdot 4a + 4^{2}$$

= $(a+4)^{2}$

Eksempel??

Skriv om $k^2 + 6k + 7$ til et uttrykk der alle instanser av l er i et fullstendig kvadrat.

Svar

$$k^{2} + 6k + 7 = k^{2} + 2 \cdot 3k + 7$$
$$= k^{2} + 2 \cdot 3k + 3^{2} - 3^{2} + 7$$
$$= (k+3)^{2} - 2$$

Eksempel ??

Faktoriser $x^2 - 10x + 16$.

Svar

Vi starter med å lage et fullstendig kvadrat:

$$x^{2} - 10x + 16 = x^{2} - 2 \cdot 5x + 5^{2} - 5^{2} + 16$$
$$= (x - 5)^{2} - 9$$

Vi legger merke til at $9 = 3^2$, og bruker 3. kvadratsetning:

$$(x-5)^2 - 3^2 = (x-5+3)(x-5-3)$$
$$= (x-2)(x-8)$$

Altså er

$$x^2 - 10x + 16 = (x - 2)(x - 8)$$

$2.2 a_1 a_2$ -metoden

Gitt $x, b, c \in \mathbb{R}$. Hvis $a_1 a_2 = c$ og $a_1 + a_2 = b$, er

$$x^{2} + bx + c = (x + a_{1})(x + a_{2})$$

Eksempel 1

Faktoriser uttrykket $x^2 - x - 6$.

Svar

Siden
$$2(-3) = -6$$
 og $2 + (-3) = -1$, er

$$x^2 - 1x - 6 = (x+2)(x-3)$$

Eksempel 2

Faktoriser uttrykket $b^2 - 5b + 4$.

Svar

Siden
$$(-4)(-1) = 4$$
 og $(-4) + (-1) = -5$, er

$$b^2 - 5b + 4 = (b - 4)(b - 1)$$

2.2 Andregradslikninger

2.3 Andregradslikning uten konstantledd

Gitt likningen

$$ax^2 + bx = 0$$

Likningen kan da faktoriseres til

$$x(ax+b) = 0$$

Altså er

$$x = 0$$
  $\vee$ $x = -\frac{b}{a}$

Eksempel 1

Løs likningen

$$2x^2 - 4x = 0$$

Svar

$$2x^2 - 4x = 0$$

$$x(2x-4) = 0$$

Altså er x = 0, eller

$$2x - 4 = 0$$

$$2x = 4$$

$$x = 2$$

2.4 Andregradslikning med konstantledd

Gitt likningen

$$ax^2 + bx + c = 0$$

hvor a, b og c er konstanter. Da er x gitt ved abc-formelen:

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} \qquad (abc - formelen)$$

Hvis $x=x_1$ og x_2 er løsninger gitt av abc-formelen, kan vi skrive

$$ax^2 + bx + x = 0$$

Eksempel 1

Løs likningen

$$2x^2 - 7x + 5 = 0$$

Svar

Vi bruker abc-formelen. Da er $a=2,\,b=-7$ og c=5. Nå får vi at

$$x = \frac{-(-7) \pm \sqrt{(-7)^2 - 4 \cdot 2 \cdot 5}}{2 \cdot 2}$$

$$= \frac{7 \pm \sqrt{49 - 40}}{4}$$

$$= \frac{7 \pm \sqrt{9}}{4}$$

$$= \frac{7 \pm 3}{4}$$

Enten er

$$x = \frac{7+3}{4}$$
$$= \frac{5}{2}$$

Eller så er

$$x = \frac{7-3}{4}$$
$$= 1$$

Eksempel 2

Løs likningen

$$x^2 + 3 - 10 = 0$$

Svar

Vi bruker abc-formelen. Da er $a=1,\,b=3$ og c=-10. Nå får vi

at

$$x = \frac{-3 \pm \sqrt{3^2 - 4 \cdot 1 \cdot (-10)}}{2 \cdot 1}$$
$$= \frac{-3 \pm \sqrt{9 + 40}}{2}$$
$$= \frac{-3 \pm 7}{2}$$

Altså er

$$x = -5$$
  $\vee$ $x = 2$

Eksempel 3

Løs likningen

$$4x^2 - 8x + 1$$

Svar

Av abc-formelen har vi at

$$x = \frac{8 \pm \sqrt{(-8)^2 - 4 \cdot 4 \cdot 1}}{2 \cdot 4}$$
$$= \frac{8 \pm 4\sqrt{4 - 1}}{8}$$
$$= \frac{2 \pm \sqrt{3}}{2}$$

Altså er

$$x = \frac{2 + \sqrt{3}}{2} \quad \lor \quad \frac{2 - \sqrt{3}}{2}$$

2.3 Navn på funksjoner

2.5 Potensfunksjoner

Gitt $k, b \in \mathbb{R}$. En funksjon på formen

$$f(x) = kx^m$$

er da en potensfunksjon med koeffisient k.

2.6 Polynomfunksjoner

En polynomfunksjon er én av følgende:

- en potensfunksjon med heltalls eksponent større eller lik 0.
- summen av flere potensfunksjoner med heltalls eksponent større eller lik 0.

Polynomfunksjoner kategoriseres etter den største eksponenten i funksjonsuttrykket. For konstantene $a,\,b,\,c$ og d, og en variabel x, har vi at

funksjonsuttyrykk	funksjonsnavn
ax + b	1. grads funksjon/polynom (lineær)
$ax^2 + bx + c$	2. grads funksjon/polynom (kvadratisk)
$ax^3 + bx^2 + cx + d$	3. grads funksjon/polynom (kubisk)

Eksempel 1

- a) Skriv uttrykket til et 7. grads polynom med utelukkende heltalls koeffisienter.
- b) Skriv uttrykket til et 5. grads polynom med minst én koeffisient uttrykt som et rasjonalt tall.

Svar

a)
$$4x^7 - 5x^2 + 4$$

b)
$$\frac{2}{7}x^5 - 3$$

2.4 Polynomdivisjon

Når to gitte tall ikke er delelige med hverandre, kan vi bruke brøker for å uttrykke kvotienten. For eksempel er

$$\frac{17}{3} = 5 + \frac{2}{3} \tag{2.1}$$

At likheten over stemmer er også lett å bekrefte ved utregningen

$$\left(5 + \frac{2}{3}\right) \cdot 3 = 5 \cdot 3 + \frac{2}{3} \cdot 3 = 17$$

Tanken bak (2.1) er at vi skriver om telleren slik at den delen av 17 som er delelig med 5 framkommer:

$$\frac{17}{3} = \frac{5 \cdot 3 + 2}{3} = 5 + \frac{2}{3}$$

Den samme tankegangen om divisjon kan brukes for brøker med polynomer, og da kalles det *polynomdivisjon*:

Eksempel 1

Utfør polynomdivisjon på uttrykket

$$\frac{2x^2 + 3x - 4}{x + 5}$$

Svar

Metode 1

Vi gjør følgende trinnvis; med den største potensen av x i telleren som utgangspunkt, lager vi uttrykk som er delelige med telleren.

$$\frac{2x^2 + 3x - 4}{x + 5} = \frac{2x(x + 5) - 10x + 3x - 4}{x + 5}$$

$$= 2x + \frac{-7x - 4}{x + 5}$$

$$= 2x + \frac{-7(x + 5) + 35 - 4}{x + 5}$$

$$= 2x - 7 + \frac{31}{x + 5}$$

Metode 2

(Se utregningen under punktene)

- i) Vi observerer at leddet med den høyste ordenen av x i dividenden er $2x^2$. Dette uttrykket kan vi framkalle ved å multiplisere dividenden med 2x. Vi skriver 2x til høgre for likhetstegnet, og subtraherer $2x(x+5) = 2x^2 + 10x$.
- ii) Differansen fra punkt ii) er -7x 4. Vi kan framkalle leddet med den høyeste ordenen av x ved å multiplisere dividenden med -7. Vi skriver -7 til høgre for likhetstegnet, og subtraherer -7(x+5) = -7x 5.
- iii) Differansen fra punkt iii) er 31. Dette er et uttrykk som har lavere orden av x enn dividenden, og dermed skriver vi $\frac{31}{x+5}$ til høgre for likhetstegnet.

$$(2x^{2} + 3x - 4) : (x + 5) = 2x - 7 + \frac{31}{x + 5}$$

$$-(2x^{2} + 10x)$$

$$-7x - 4$$

$$-(-7x - 35)$$

$$31$$

Eksempel 2

Utfør polynomdivisjon på uttrykket

$$\frac{x^3 - 4x^2 + 9}{x^2 - 2}$$

Svar

Metode 1

$$\frac{x^3 - 4x^2 + 9}{x^2 - 2} = \frac{x(x^2 - 2) + 2x - 4x^2 + 9}{x^2 - 2}$$
$$= x + \frac{-4x^2 + 2x + 9}{x^2 - 2}$$
$$= x + \frac{-4(x^2 - 2) - 8 + 2x + 9}{x^2 - 2}$$
$$= x - 4 + \frac{2x + 1}{x^2 - 2}$$

Metode 2

$$(x^{3} - 4x^{2} + 9) : (x^{2} - 2) = x - 4 + \frac{2x + 1}{x^{2} - 2}$$

$$-(x^{3} - 2x)$$

$$- 4x^{2} + 2x + 9$$

$$-(-4x^{2} + 8)$$

$$2x + 1$$

Eksempel 3

Utfør polynomdivisjon på uttrykket

$$\frac{x^3 - 3x^2 - 6x + 8}{x - 4}$$

Svar

Metode 1

$$\frac{x^3 - 3x^2 - 6x + 8}{x - 4} = \frac{x^2(x - 4) + 4x^2 - 3x^2 - 6x + 8}{x - 4}$$
$$= x^2 + \frac{x^2 - 6x + 8}{x - 4}$$
$$= x^2 + \frac{x(x - 4) + 4x - 6x + 8}{x - 4}$$
$$= x^2 + x + \frac{-2x + 8}{x - 4}$$
$$= x^2 + x - 2$$

Metode 2

$$(x^{3} - 3x^{2} - 6x + 8) : (x - 4) = x^{2} + x - 2$$

$$-(x^{3} - 4x^{2})$$

$$x^{2} - 6x + 8$$

$$-(-x^{2} - 4x)$$

$$-2x + 8$$

$$-(-2x + 8)$$

$$0$$

2.5 Polynomers egenskaper

Eksemplene på side ??-?? peker på noen viktige sammenhenger som gjelder for generelle tilfeller:

2.7 Polinomdivisjon

La A_k betegne et polynom A med grad k. Gitt polynomet P_m , da fins polynomene Q_n , S_{m-n} og R_{n-1} , hvor $m \ge n > 0$, slik at

$$\frac{P_m}{Q_n} = S_{m-n} + \frac{R_{n-1}}{Q_n} \tag{2.2}$$

Språkboksen

Hvis $R_{n-1} = 0$, sier vi at P_m er delelig med Q_n .

2.8 Faktorer i polynomer

Gitt et polynom P(x) og en konstant a. Da har vi at

$$P$$
 er delelig med $x - a \iff P(a) = 0$

Hvis dette stemmer, fins det et polynom S(x) slik at

$$P = (a - x)S$$

Eksempel 1

Gitt polynomet

$$P(x) = x^3 - 3x^2 - 6x + 8$$

- a) Vis at x = 1 løser likningen P = 0.
- b) Faktoriser P.

Svar

a) Vi undersøker P(1):

$$P(1) = 1^3 - 3 \cdot 1^3 - 6 \cdot 1 + 8$$
$$= 0$$

Altså er P = 0 når x = 1.

b) Siden P(1) = 0, er x - 1 en faktor i P. Ved polynomdivisjon (se s.??-??) finner vi at

$$P = (x-1)(x^2 - 2x - 8)$$

Da
$$2(-4) = -8$$
 og $-4 + 2 = -2$, er

$$x^2 - 2x - 8 = (x+2)(x-4)$$

Dette betyr at

$$P = (x-1)(x+2)(x-4)$$

2.6 Logaritmer

I MB så vi på potenstall, som består av et grunntall og en eksponent. En logaritme er en matematisk operasjon relativ til et tall. Hvis en logaritme er relativ til grunntallet til en potens, vil operasjonen resultere i ekspontenten.

La oss skrive logaritmen relativ til 10 som log₁₀, da er for eksempel

$$\log_{10} 10^2 = 2$$

Videre er

$$\log_{10} 1000 = \log_{10} 10^3 = 3$$

Følelig kan vi også skrive

$$10^3 = 10^{\log_{10} 1000}$$

Med potensreglene som ugangspunkt (se MB), kan man utlede mange regler for logartimer.

2.9 Definisjon av logaritmen

La $\log_a$ betegne logaritmen relativ til $a \in \{\mathbb{R} | a \neq 0\}$. For $m \in \mathbb{R}$ er da

$$\log_a a^m = m$$

Alternativt kan vi skrive

$$m = a^{\log_a m}$$

2.10 Logaritmeregler

Gitt de reelle tallene a, x og y, alle forskjellige fra 0. Da er

$$\log_a a = 1 \tag{2.3}$$

$$\log_a 1 = 0 \tag{2.4}$$

$$\log_a(xy) = \log_a x + \log_a y \tag{2.5}$$

$$\log_a\left(\frac{x}{y}\right) = \log_a x - \log_a y \tag{2.6}$$

$$\log_a x^y = y \log_a x \tag{2.7}$$

Språkboksen

```
\log_{10} skrives ofte bare som \log.
```

 $\log_e$ skrives ofte som $\ln$. (Se ?? for mer om tallet e.)

2.7 Forklaringer

Andregradslikninger (forklaring)

Gitt likningen

$$ax^2 + bx + c = 0$$

Vi starter med å omskrive likningen:

$$x^2 + \frac{b}{a}x + \frac{c}{a} = 0$$

Så lager vi et fullstendig kvadrat, og anvdender konjugatsetningen til å faktorisere uttrykket:

$$x^{2} + \frac{b}{a}x + \frac{c}{a} = x^{2} + 2 \cdot \frac{b}{2a}x + \frac{c}{a}$$

$$= \left(x + \frac{b}{2a}\right)^{2} - \frac{b^{2}}{4a^{2}} + \frac{c}{a}$$

$$= \left(x + \frac{b}{2a}\right)^{2} - \frac{b^{2} - 4ac}{4a^{2}}$$

$$= \left(x + \frac{b}{2a}\right)^{2} - \left(\sqrt{\frac{b^{2} - 4ac}{4a^{2}}}\right)^{2}$$

$$= \left(x + \frac{b}{2a}\right)^{2} - \left(\frac{\sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}\right)^{2}$$

$$= \left(x + \frac{b}{2a} + \frac{\sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}\right) \left(x + \frac{b}{2a} - \frac{\sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}\right)$$

Uttrykket over er lik 0 når

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a} \qquad \lor \qquad x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Logaritmerregler (forklaring)

Likning (2.3)

$$\log_a a = \log_a a^1 = 1$$

Likning (2.4)

$$\log_a 1 = \log_a a^0 = 0$$

Likning (2.5)

For $m, n \in \mathbb{R}$, har vi at

$$\log_a a^{m+n} = m+n$$
$$= \log_a a^m + \log_a a^n$$

Vi setter
1 $x=a^m$ og $y=a^n.$ Siden $\log_a a^{m+n}=\log_a (a^m\cdot a^n),$ her da

$$\log_a(xy) = \log_a x + \log_a y$$

Likning (2.6)

Ved å undersøke $\log_a a^{m-n}$, og ved å sette $y = a^{-n}$, blir forklaringen tilsvarende den gitt for likning (2.5).

Likning (2.7)

Siden $x = a^{\log_a x}$ og $\left(a^{\log_a x}\right)^y = a^{y \log_a x}$ (se potensregler i MB), har vi at

$$\log_a x^y = \log_a a^{y \log_a x}$$
$$= y \log_a x$$

¹Vi tar det her for gitt at ethvert reelt tall forskjellig fra 0 kan uttrykkes som et potenstall.

Polynomdivisjon (2.7) (forklaring)

Gitt polynomene

 P_m hvor ax^m er leddet med høyest grad

 Q_n hvor bx^n er leddet med høyest grad

Da kan vi skrive

$$P_{m} = -\frac{a}{b}x^{m-n}Q_{n} - \frac{a}{b}x^{m-n}Q_{n} + P_{m}$$
 (2.8)

Polynomet $-\frac{a}{b}x^{m-n}Q_n + P_m$ må nødvendigvis ha grad lavere eller lik m-1. Vi kaller dette polynomet U, og får at

$$P_m = -\frac{a}{b}x^{m-n}Q_n + U \tag{2.9}$$

Dermed er

$$\frac{P_m}{Q_n} = \frac{a}{b}x^{m-n} + \frac{U}{Q_n} \tag{2.10}$$

Vi kan nå stadig gjenta prosedyren fra (2.8) og (2.9), hvor høgresiden i (2.10) får ledd med grad stadig mindre enn m-n, fram til polynomet i telleren på høgresiden får grad n-1.

Faktorisering av polynom (forklaring)

(i) Vi starter med å vise at

Hvis P er delelig med x - a er x = a en løsning for P = 0.

For et polynom S har vi av (2.2) at

$$\frac{P}{x-a} = S$$

$$P = (x-a)S$$

Da er åpenbart x = a en løsning for likningen P = 0.

(ii) Vi går over til å vise at

Hvis x = a er en løsning for P = 0, er P delelig med x - a.

For polynomene S og R

$$\frac{P}{x-a} = S + \frac{R}{x-a}$$

$$P = (x-a)S + R$$

Siden x-a har grad 1, må R ha grad 0, og er dermed en konstant. Hvis P(a)=0, er

$$0 = R$$

Altså er P delelig med x - a.

Kapittel 3

Trigonometri

Kapittel 4

Grenseverdier og kontinuitet

4.1 Grenseverdier

Si at vi starter med verdien 0.9, og deretter stadig legger til 9 som bakerste siffer. Da får vi verdiene 0.9, 0.99, 0.999 og så videre. Ved å legge til 9 som bakerste siffer på denne måten, kan vi komme så nærme vi måtte ønske — men aldri nå eksakt — verdien 1. Det å "komme så nærme vi måtte ønske — men aldri nå eksakt — en verdi" vil vi heretter kalle å "gå mot en verdi". Metoden vi akkurat beskrev kan vi altså se på som en metode for å gå mot 1. Vi kan da si at grenseverdien til denne metoden er 1. For å indikere en grenseverdi skriver vi $\lim_{x\to a}$, og for å vise til at en variabel x går mot et tall a skriver vi $x\to a$:

4.1 Grenseverdien til en funksjon

$$\lim_{x \to a} f(x) = \text{grenseverdien til } f \text{ når } x \text{ går mot } a$$
 = verdien f går mot når x går mot a

En utvidelse av =

Det litt paradoksale med grenserverdier hvor x går mot a, er at vi ofte ender opp med å erstatte x med a, selv om vi per definisjon har at $x \neq a$. For eksempel skriver vi at

$$\lim_{x \to 2} (x+1) = 2 + 1 = 3 \tag{4.1}$$

Det er verd å filosofere litt over likhetene i (4.1). Når x går mot 2, vil x aldri bli eksakt lik 2. Dette betyr at x+1 aldri kan bli eksakt lik 3. Men jo nærmere x er lik 2, jo nærmere er x+1 lik 3. Med andre ord går x+1 mot 3 når x går mot 2. Likheten i (4.1) viser altså ikke til et uttrykk som er eksakt lik en verdi, men et uttrykk som går eksakt mot en verdi. Dette gjør altså at grenseverdier bringer en noe utvidet forståelse av =.

Eksempel 1

Gitt
$$f(x) = \frac{x^2 + 2x + 1}{x - 1}$$
. Finn $\lim_{x \to 1} f(x)$.

Svar

Hensikten med denne oppgaven er å undersøke om f(x) går mot en bestemt verdi når x går mot 1, selv om f ikke

Kapittel 5

Derivasjon

5.1 Definisjoner

Gitt en funksjon f(x) og to verdier x-verdier x_1 og x_2 , hvor $x_1 < x_2$. Den gjennomsnittlige endringen til f fra x_1 til x_2 er da gitt som

$$\frac{f(x_2) - f(x_1)}{x_2 - x_1}$$

Uttrykket over forteller hvor mye funksjonsverdien endrer seg i forhold til hvor mye x-verdien endrer seg, og gir stigningstallet til linja som går gjennom punktene $(x_1, f(x_1))$ og $(x_2, f(x_2))$.

La oss finne den gjennomsnittlige endringen til $f(x) = x^2$ når x = 2 og x = 3.

$$\frac{f(3) - f(2)}{3 - 2} = \frac{3^2 - 2^2}{1} = 5$$

Men vi kan jo så mye bedre enn dette. Det er ingenting som hindrer oss i å gjøre intervallet vi studerer mye mindre, og med dèt komme mye nærmere punktet vi er ute etter. Faktisk kan vi tenke oss en avstand mellom de to x-verdiene som er så nære 0 som overhodet mulig. Betegner vi denne avstanden som Δx så skriver vi $\lim_{\Delta x \to 0}$, som indikerer at vi studerer tilfeller i grensen hvor Δx går mot 0. Så om vi nå ser på gjennomsnittsstigningen til f mellom x=2 og x i umiddelbar nærhet av 2, gir dette oss en uendelig god tilnærming til stignigstallet vi er ute etter. Resultatet kaller vi da den deriverte av f med hensyn på x for x=2, som vi skriver som f'(2):

$$f'(2) = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{f(2 + \Delta x) - f(2)}{\Delta x}$$

Så la oss nå prøve å regne ut f'(2):

$$f'(2) = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{f(2 + \Delta x) - f(2)}{\Delta x}$$

$$= \lim_{\Delta x \to 0} \frac{(2 + \Delta x)^2 - 2^2}{\Delta x}$$

$$= \lim_{\Delta x \to 0} \frac{2^2 + 4\Delta x + (\Delta x)^2 - 2^2}{\Delta x}$$

$$= 4$$

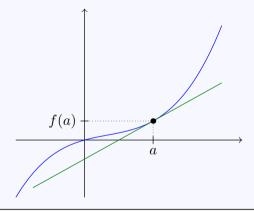
Metoden vi har brukt over kan brukes for en hvilken som helst kontinuerlig funksjon av x for et hvilket som helst valg av x.

5.1 Definisjon av den deriverte

Gitt en funksjon f(x). Den deriverte av f i x = a er da gitt som

$$f'(a) = \lim_{h \to 0} \frac{f(a+h) - f(x)}{h}$$

Linja som har stigingstall f'(a), og som går gjennom punktet (a, f(a)), kalles tangeringslinja til f for x = a.

Eksempel

Gitt $f(x) = x^3$. Finn f'(a).

Svar

Vi har at

$$f'(a) = \lim_{h \to 0} \frac{(a+h)^3 - a^3}{h}$$

$$= \lim_{h \to 0} \frac{a^3 + 3a^2h + 3ah^2 + h^3 - a^3}{h}$$

$$= \lim_{h \to 0} \left(3a^2 + 3ah + h^2\right)$$

$$= 3a^2$$

Altså er $f'(a) = 3a^2$.

5.2 Den deriverte som funksjon

Gitt en funksjon f. Den deriverte av f med hensyn på x er da definert som

$$f'(x) = \lim_{h \to 0} \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$$

Linearisering av en funksjon

Gitt en funksjon f(x) og en variabel k. Siden f'(a) angir stigningstallet til f(a) for x = a, vil en tilnærming til f(a + k) være (se figur ???)

$$f(a+k) \approx f(a) + f'(a)k$$

Det er ofte nyttig å vite differansen mellom en tilnærming og den faktiske verdien:

$$\varepsilon_f = f(a+k) - [f(a) + f'(a)k] \tag{5.1}$$

Vi legger merket til at $\lim_{h\to 0} \frac{\varepsilon_f}{k} = 0$, og skriver om (5.1) til en formel for f(x+k):

¹Gitt at grenseverdien eksisterer.

¹Dette overlates til leseren å vise.

5.3 Linearisering av en funskjon

Gitt en funskjon f(x)og en variabel k. Da finnes en funksjon ε slik at

$$f(x+k) = f(x) + f'(a)k + \varepsilon_f$$

hvor $\lim_{h\to 0} \frac{\varepsilon_f}{k} = 0$.

Tilnærmingen

$$f(x+k) \approx f(x) + f'(x)k$$

kalles da lineæarapproksimasjonen av f(x+k).

5.2 Derivasjonsregler

5.4 Den deriverte av utvalgte funksjoner

$$(x^r)' = rx^{r-1}$$

$$(\ln x)' = \frac{1}{x}$$

$$(\sin x)' = \cos(x)$$

$$(\cos x)' = -\sin(x)$$

$$(e^x)' = e^x$$

$$(\tan x)' = \frac{1}{\cos^2 x} = 1 + \tan^2 x$$

5.3 Kjerneregelen

Bevis for kjerneregelen

La oss se på tre funksjoner f og g som oppfyller likheten f(x) = g(u(x)). f beskrives direkte av x, mens g beskrives av indirekte av x som en funksjon av u(x).

La oss bruke $f(x) = e^{x^2}$ som eksempel. Kjenner vi verdien til x, kan vi fort regne ut hva verdien til f(x) er. For eksempel er:

$$f(2) = e^4$$

Men vi kan også skrive $g(u(x)) = e^{u(x)}$, hvor $u(x) = x^2$. Denne skrivemåten impliserer at når vi kjenner verdien til x, så regner vi først ut verdien til u, før vi til slutt finnner verdien av g:

$$u(2) = 4$$
 , $g(u(2)) = e^{u(2)} = e^4$

Så det vi har nå er fire unike størrelser: en varierende x, f som funksjon av x, u som funksjon av x og g som funksjon av u.

Av derdef?? har vi at

$$f(x) = \lim_{h \to 0} \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$$
$$= \lim_{h \to 0} \frac{g[u(x+h)] - g[u(x)]}{h}$$

Vi setter k = u(x+h) - u(x). Da er

$$\lim_{h \to 0} \frac{g\left[u(x+h)\right] - g\left[u(x)\right]}{h} = \lim_{h \to 0} \frac{g\left[u+k\right] - g\left[u\right]}{h}$$

Av (??) har vi at

$$g(u) - g(u+k) = g'(u)k + \varepsilon_g$$

Altså er

$$\lim_{h \to 0} \frac{g(u+k) - g(u)}{h} = \lim_{h \to 0} \frac{g'(u)k + \varepsilon_g}{h}$$
$$= \lim_{h \to 0} \left(g'(u) + \frac{\varepsilon_g}{k} \right) \frac{k}{h}$$

Da $\lim_{h\to 0} k=0$, er $\lim_{h\to 0} \frac{\varepsilon_g}{k}=0$. Videre har vi at $\lim_{h\to 0} \frac{k}{h}=u'(x)$. Altså har vi at

$$\lim_{h\to 0} \left(g'(u) + \frac{\varepsilon_g}{k}\right) \frac{k}{h} = g'(u)u'(x)$$

5.5 Kjerneregelen

For en funksjon f(x) = g(u(x)) kan vi finne f derivert med hensyn på x som:

$$f'(x) = g'(u)u'(x)$$

Eksempel

Finn f'(x) når $f(x) = e^{x^2 + x + 1}$

Svar: Vi setter $u = x^2 + x + 1$, og får:

$$g(u) = e^{u}$$

$$g'(u) = e^{u}$$

$$u'(x) = 2x + 1$$

Altså blir:

$$f'(x) = g'(u)u'(x)$$

= $e^{(x^2+x+1)}(2x+1)$

5.4 Produktregelen

Bevis for produktregelen

Si at vi har en funksjon f som består av to funksjoner u og v, som begge er avhengige av x:

$$f(x) = u(x)v(x)$$

For enhver kontinuerlig funksjon g er g'(x) er definert som:

$$g' = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{g(x + \Delta x) - g(x)}{\Delta x}$$

f'(x) kan vi derfor skrive som:

$$f' = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{u(x + \Delta x)v(x + \Delta x) - u(x)v(x)}{\Delta x}$$

La oss nå skrive u(x) og v(x) som u og v og $u(x+\Delta x)$ og $v(x+\Delta x)$ som $\tilde{u}$ og $\tilde{v}$:

$$f'(x) = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{\tilde{u}\tilde{v} - uv}{\Delta x}$$

Vi kan alltids legge til 0 i form av $\frac{u\tilde{v}}{\Delta x} - \frac{u\tilde{v}}{\Delta x}$:

$$f' = \lim_{\Delta x \to 0} \left[\frac{\tilde{u}\tilde{v} - uv}{\Delta x} + \frac{u\tilde{v}}{\Delta x} - \frac{u\tilde{v}}{\Delta x} \right]$$
$$= \lim_{\Delta x \to 0} \left[\frac{(\tilde{u} - u)\tilde{v}}{\Delta x} + \frac{u(\tilde{v} - v)}{\Delta x} \right]$$

Siden vi for enhver kontinuerlig funksjon g har at $\lim_{\Delta x \to 0} \tilde{g} = g$ og at $\lim_{\Delta x \to 0} \frac{\tilde{g} - g}{\Delta x} = g'$, får vi nå:

$$f' = u'v + uv'$$

5.6 Produktregelen ved derivasjon

Gitt f(x) = u(x)v(x) da er

$$f' = u'v + uv'$$

5.5 Divisjonsregelen

Dersom vi har uttrykket $f(x) = \frac{u(x)}{v(x)}$ kan vi bruke produktregelen og kjerneregelen:

$$f' = \left(\frac{u}{v}\right)'$$

$$= \left(uv^{-1}\right)'$$

$$= u'v^{-1} - uv^{-2}v'$$

$$= \frac{u'v - uv'}{v^2}$$

5.7 Divisjonsregelen ved derivasjon

Dersom vi har funksjonen $f(x) = \frac{u(x)}{v(x)}$, kan vi finne f'(x) ved:

$$f' = \frac{u'v - uv'}{v^2}$$

L'hoptial (forklaring)

Siden f(a) = g(a) = 0, er

$$\lim_{x \to a} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \to a} \frac{f(x) - f(a)}{g(x) - g(a)}$$

Vi setter k = a - x, da har vi av linaprx?? at

$$f(x) - f(a) = f(x) - f(x+h) = -f'(x)k - \varepsilon_f$$
$$g(x) - g(a) = g(x) - g(x+h) = -g'(x)k - \varepsilon_g$$

Altså er

$$\lim_{x \to a} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \to a} \frac{f'(x) + \frac{\varepsilon_f}{k}}{g'(x) + \frac{\varepsilon_g}{k}}$$

Da $\lim_{x\to a}k=0,$ har vi at $\lim_{x\to a}\frac{\varepsilon_f}{k}=\lim_{x\to a}\frac{\varepsilon_g}{k}=0$ Altså er

$$\lim_{x \to a} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \to a} \frac{f'(x)}{g'(x)}$$

L'hopital 2 (forklaring)

Vi har at

$$\lim_{x \to a} \frac{g}{f} = \lim_{x \to a} \frac{\frac{1}{f}}{\frac{1}{g}}$$

Da $\lim_{x\to a}f=\lim_{x\to a}g=0$, må $\lim_{x\to a}\frac{1}{f}=\lim_{x\to a}\frac{1}{g}=0$. Av Lhopital
1?? har vi da at

$$\lim_{x \to a} \frac{g}{f} = \lim_{x \to a} \frac{\frac{1}{f^2} f'}{\frac{1}{g^2} g'}$$

Multipliserer vi begge sider med $\lim_{x\to a}\frac{f^2}{g^2},$ får vi at

$$\lim_{x \to a} \frac{f}{g} = \lim_{x \to a} \frac{f'}{g'}$$

Kapittel 6

Funksjonsdrøfting

6.1 Monotoniegenskaper

6.2 Injektive funksjoner

6.1 Injektive funksoner

Gitt en funksjon f(x). Hvis alle verdier til f er unike på intervallet $x \in [a, b]$, er f injektiv på dette intervallet.

Språkboksen

Et annet ord for injektiv er én-entydig.

6.3 Omvendte funksjoner

Gitt funksjonen f(x) = 2x + 1, som åpenbart er injektiv for alle $x \in \mathbb{R}$. Dette betyr at likningen f = 2x + 1 bare har én løsning, uavhengig om vi løser med hensyn på x eller f. Løser vi med hensyn på x, får vi at

$$x = \frac{f - 1}{2}$$

Nå har vi gått fra å ha et uttrykk for f til, det "omvendte", et uttrykk for x. Siden x og f begge er variabler, er x en funksjon av f, og for å tydeliggjøre dette kunne vi ha skrevet

$$x(f) = \frac{f-1}{2}$$

Denne funksjonen kalles den *omvendte* til f. Setter vi uttrykket til f inn i uttrykket til x(f), får vi nødvendigvis x:

$$x(2x+1) = \frac{2x+1-1}{2}$$
$$= x$$

Likningen over synliggjør et problem; det er veldig rotete å behandle x som en funksjon og som en variabel samtidig. Det er derfor vanlig å omdøpe både f og x, slik at den omvendte funksjonen og variabelen den avhenger av får nye symboler. For eksempel kan vi sette y=f og g=x. Den omvendte funksjonen g til f er da at

$$g(y) = \frac{y-1}{2}$$

6.2 Omvendte funksjoner

Gitt to injektive funksjoner f(x) og g(y). Hvis

$$g[f] = x$$

er f og g omvendte funksjoner.

Eksempel 1

Gitt funksjonen f(x) = 5x - 3.

- a) Finn den omvendte funksjonen g til f.
- b) Vis at g[f(x)] = x.

Svar

a) Vi setter y=f, og løser likningen med hensyn på x:

$$y = 5x - 3$$
$$x = \frac{y+3}{5}$$

Da er $g(y) = \frac{y+3}{5}$.

b) Når y = f, har vi at

$$g(y) = g(5x - 3)$$

$$= \frac{5x - 3 + 3}{5}$$

$$= x$$

f^{-1}

Hvis f og g er omvendte funksjoner, skrives g ofte som f^{-1} . Da er det veldig viktig å merke seg at f^{-1} ikke er det samme som $(f)^{-1}$. For eksempel, gitt f(x) = x + 1. Da er

$$f^{-1} = x - 1$$
 , $(f)^{-1} = \frac{1}{x + 1}$

I alle andre tilfeller enn ved n=-1, vil det i denne boka være slik at

$$f^n = (f)^n$$

6.4 Ekstremalpunkt

Merk: Et tall c kan omtales som et punkt i funskjonsdrøftinger.

6.3 Maksimum og minimum

Gitt en funksjon f(x):

Absolutt maksimum og absolutt minimum:

- f har absolutt maksimum f(c) hvis $f(c) \ge f(x)$ for alle $x \in D_f$.
- f har absolutt minimum f(c) hvis $f(c) \leq f(x)$ for alle $x \in D_f$.

Lokalt maksimum og absolutt minimum:

- f har et lokalt maksimum f(c) hvis det finnes et åpent intervall I om c slik at $f(c) \ge f(x)$ for $x \in I$.
- f har et lokalt minimum f(c) hvis det finnes et åpent intervall I om c slik at $f(c) \leq f(x)$ for $x \in I$.

6.4 Ekstremalverdi og ekstremalpunkt

Gitt en funksjon f(x) med maksimum/minimum f(c). Da er

- f(c) en ekstremalverdi for f.
- c et ekstremalpunkt for f. Nærmere bestemt et maksimalpunkt/minimumspunkt for f.
- (c, f(c)) et toppunkt/bunnpunkt for f.

6.5 Infleksjonspunkt og vendepunkt

For en kontinuerlig funksjon f(x) har vi at

- Hvis f''(c) = 0 og f'' skifter fortegn i c, er c et infleksjonspunkt for f.
- Hvis c er er infleksjonspunkt for f, er (c, f(x)) et vendepunkt.
- Hvis f'' går fra positiv til negativ, går f fra konveks til konkav (og omvendt).

Eksempel

Gitt funksjonen

$$f(x) = \sin x \quad , \quad x \in [-2, 4]$$

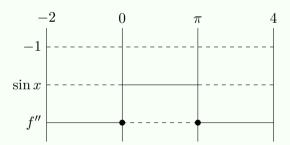
- a) Finn infleksjonspunktene til f.
- **b)** Finn vendepunktene til f.

Svar

a) Infleksjonspunktene finner vi der hvor f''(x) = 0:

$$f''(x) = 0$$
$$(\sin x)'' = 0$$
$$-\sin x = 0$$

Av $x \in D_f$ er det x = 0 og $x = \pi$ som oppfyller kravet fra ligningen over. For å finne ut om f'' skifter fortegn i disse punktene, setter vi opp et fortegnsskjema:

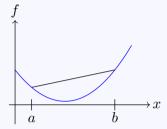
f'' går altså fra positiv til negativ i x=0 og fra negativ til positiv i $x=\pi$. Dette betyr at f går fra konveks til konkav i x=0 og fra konkav til konveks i $x=\pi$.

6.5 Konvekse og konkave funksjoner

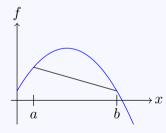
6.6 Konvekse og konkave funksjoner

Gitt en kontinuerlig funksjon f(x).

Hvis hele linja mellom (a, f(a)) og (b, f(b)) ligger over grafen til f på intervallet [a, b], er f konveks for $x \in [a, b]$.

Hvis hele linja mellom (a, f(a)) og (b, f(b)) ligger under grafen til f på intervallet [a, b], er f konkav for $x \in [a, b]$.

Kapittel 7

Vektorer

Kapittel 8

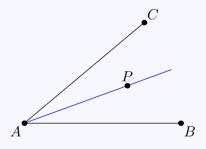
Geometri

8.1 Definisjoner

8.1 Halveringslinje

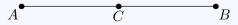
Gitt $\angle BAC$. For et punkt P som ligger på halveringslinja til vinkelen, er

$$\angle BAP = PAC = \frac{1}{2} \angle BAC$$

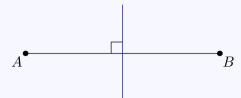
8.2 Midtpunkt

Midtpunktet C til AB er punktet på linjestykket som er slik at AC = CB.

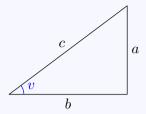
8.3 Midtnormal

Midtnormalen til AB står normalt på, og går gjennom midtpunktet til, AB.

8.4 Sinus, cosinus og tangens

Gitt en rettvinklet trekant med katetene a og b, hypotenus c, og vinkel v, som vist i figuren under.

Da er

$$\sin v = \frac{a}{c} \tag{8.1}$$

$$\cos v = \frac{b}{c} \tag{8.2}$$

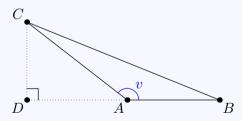
$$\tan v = \frac{a}{b}$$

Språkboksen

I figuren over blir a kalt den motstående kateten til vinkel v, og b den hosliggende.

8.5 Sinus, cosinus og tangens I

Gitt $\triangle ABC$, hvor $v=\angle BAC>90^{\circ},$ som vist i figuren under.

Da er

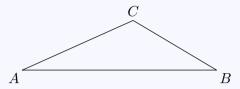
$$\sin v = \frac{CD}{AC} \tag{8.3}$$

$$\cos v = -\frac{AD}{AC} \tag{8.4}$$

$$\tan v = -\frac{CD}{AD}$$

8.2 Egenskaper til trekanter

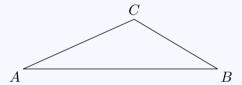
8.6 Arealsetningen

Arealet T til $\triangle ABC$ er

$$T = \frac{1}{2}AB \cdot AC \cdot \sin \angle A$$

8.7 Sinussetningen

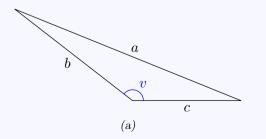

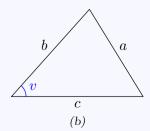
For enhver trekant $\triangle ABC$ er

$$\frac{\sin \angle A}{BC} = \frac{\sin \angle B}{AC} = \frac{\sin \angle C}{AB}$$

8.8 Cosinussetningen

Gitt en trekant med sidelengder $a,\,b$ og c, og vinkel v, som vist i figurene under.

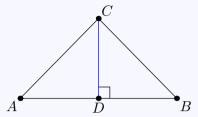

Da er

$$a^2 = b^2 + c^2 - ab\cos v$$

8.9 Midtnormalen i en likebeint trekant

Gitt en likebeint trekant $\triangle ABC$, hvor AC=BC, som vist i figuren under.

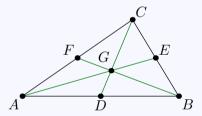

Høgda DC ligger da på midtnormalen til AB.

8.10 Medianer i trekanter

En *median* er et linjestykke som går fra et hjørne i en trekant til midtpunktet på den motstående siden i trekanten.

De tre medianene i en trekant skjærer hverandre i ett og samme punkt.

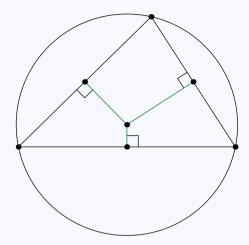

Gitt $\triangle ABC$ med medianer $CD,\,BF$ og $AE,\,$ som skjærer hverandre i G. Da er

$$\frac{CG}{GD} = \frac{BG}{GF} = \frac{AG}{GE} = 2$$

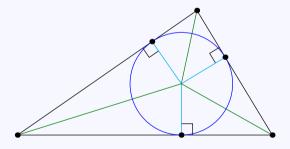
8.11 Midtnormaler i trekanter

Midtnormalene i en trekant møtes i ett og samme punkt. Dette punktet er sentrum i sirkelen som har hjørnene til trekanten på sin bue.

8.12 Halveringslinjer og innskrevet sirkel i trekanter

Halveringslinjene til vinklene i en trekant møtes i ett og samme punkt. Dette punktet er sentrum i den *innskrevne* sirkelen, som tangerer hver av sidene i trekanten.

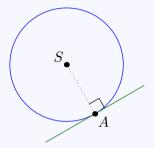
8.3 Egenskaper til sirkler

8.13 Tangent

En linje som skjærer en sirkel i bare ett punkt, kalles en *tangent* til sirkelen.

La S være sentrum i en sirkel, og la A være skjæringspunktet til denne sirkelen og ei linje. Da har vi at

linja er en tangent til sirkelen $\Longleftrightarrow \overrightarrow{AS}$ står vinkelrett på linja

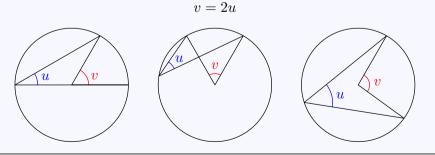
8.14 Sentral- og periferivinkel

Både periferi- og sentralvinkler har vinkelbein som ligger (delvis) inni en sirkel.

En sentralvinkel har toppunkt i sentrum av en sirkel.

En periferivinkel har toppunkt på sirkelbuen.

Gitt en periferivinkel u og en sentralvinkel v, som er innskrevet i samme sirkel og som spenner over samme sirkelbue. Da er

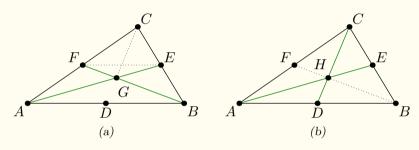

8.4 Forklaringer

8.9 Midtnormalen i en likebeint trekant (forklaring)

Da både $\triangle ADC$ og $\triangle DBC$ er rettvinklede, har CD som korteste katet, og AC=BC, følger det av Pytagoras' setning at AD=BD.

8.10 Medianer i trekanter (forklaring)

Vi lar G være skjæringspunktet til BF og AE, og tar det for gitt at dette ligger inne i $\triangle ABC$. Da $AF = \frac{1}{2}AC$ og $BE = \frac{1}{2}BC$, er $ABF = BAE = \frac{1}{2}ABC$. Dermed har F og E lik avstand til AB, som betyr at $FE \parallel AB$. Videre har vi også at

$$ABG + AFG = ABG + BGE$$

 $AFG = BGE$

G har lik avstand til AF og FC, og AF = FC. Dermed er AFG = GFC. Tilsvarende er BGE = GEC. Altså har disse fire trekantene likt areal. Videre er

$$AFG + GFC + GEC = AEC$$

$$GEC = \frac{1}{6}ABC$$

La H være skjæringspunktet til AE og CD. Med samme framgangsmåte som over kan det vises at

$$HEC = \frac{1}{6}ABC$$

Da både $\triangle GEC$ og $\triangle HEC$ har CE som side, likt areal, og både G og H ligger på AE, må G=H. Altså skjærer medianene hverandre i ett og samme punkt.

 $\triangle ABC \sim \triangle FEC$ fordi de har parvis parallelle sider. Dermed er

$$\frac{AB}{FE} = \frac{BC}{CE} = 2$$

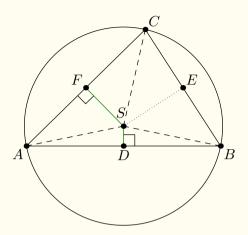
 $\triangle ABG \sim \triangle EFG$ fordi $\angle EGF$ og $\angle AGB$ er toppvinkler og $AB \parallel FE.$ Dermed er

$$\frac{GB}{FG} = \frac{AB}{FE} = 2$$

Tilsvarende kan det vises at

$$\frac{CG}{GD} = \frac{AG}{GE} = 2$$

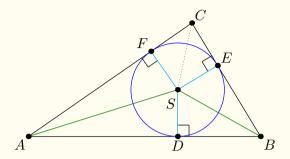
8.11 Midtnormaler i trekanter (forklaring)

Gitt $\triangle ABC$ med midtpunktene D, E og F. Vi lar S være skjæringspunktet til de respektive midtnormalene til AC og AB. $\triangle AFS \sim \triangle CFS$ fordi begge er rettvinklede, begge har FS som korteste katet, og AF = FC. Tilsvarende er $\triangle ADS \sim \triangle BDS$. Følgelig er CS = AS = BS. Dette betyr at

- $\triangle BSC$ er likebeint, og da går midtnormalen til BC gjennom S.
- A, B og C må nødvendigvis ligge på sirkelen med sentrum S og radius AS = BS = CS

8.12 Halveringslinjer og innskrevet sirkel i trekanter (forklaring)

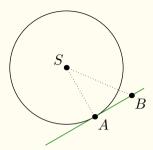

Gitt $\triangle ABC$. Vi lar S være skjæringspunktet til de respective halveringslinjene til $\angle BAC$ og $\angle CBA$. Videre plasserer vi D, E og F slik at $DS \perp AB$, $ES \perp BC$ og $FS \perp AC$. $\triangle ASD \cong \triangle ASF$ fordi begge er rettvinklede og har hypotenus AS, og $\angle DAS = \angle SAF$. Tilsvarende er $\triangle BSD \cong \triangle BSE$. Dermed er SE = SD = SF. Følgelig er F, C og E de respektive tangeringspunktene til AB, BC og AC og sirkelen med sentrum S og radius SE.

Videre har vi at $\triangle CSE \cong \triangle CSF$, fordi begge er rettvinklede og har hypotenus CS, og SF = SE. Altså er $\angle FCS = \angle ECS$, som betyr at CS ligger på halveringslinja til $\angle ACB$.

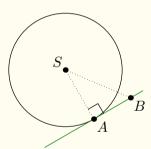
8.13 Tangent (forklaring)

Linja er en tangent til sirkelen $\Longrightarrow \overrightarrow{AS}$ står vinkelrett på linja

Vi antar at vinkelen mellom linja og $\overrightarrow{AS}$ er ulik 90°. Da må det finnes et punkt B på linja slik at $\angle BAS = \angle SBA$, som betyr at $\triangle ASB$ er likebeint. Følgelig er AS = BS, og da AS er lik radien i sirkelen, må dette bety at B også ligger på sirkelen. Dette motsier det faktum at A er det eneste skjæringspunktet til sirkelen og linja, og dermed må vinkelen mellom linja og $\overrightarrow{AS}$ være 90°.

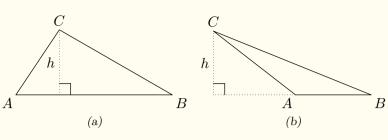
Linja er en tangent til sirkelen $\Longleftarrow \overrightarrow{AS}$ står vinkelrett på linja

Gitt et vilkårlig punkt B, som ikke samsvarer med A, på linja. Da er BS hypotenusen i $\triangle ABC$. Dette innebærer at BS er større enn radien til sirkelen (BS > AS), og da kan B umulig ligge på sirkelen. Altså er A det eneste punktet som ligger på både linja og sirkelen, og dermed er linja en tangent til sirkelen.

8.6 Arealsetningen (forklaring)

Gitt to tilfeller av $\triangle ABC$, som vist i figuren under. Det éne hvor $\angle BAC \in (0^{\circ}, 90^{\circ}]$, det andre hvor $\angle BAC \in (90^{\circ}, 0^{\circ})$ og la h være høyden med grunnlinje AB.

Arealet T til $\triangle ABC$ er i begge tilfeller

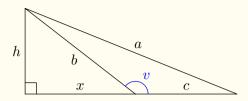
$$T = \frac{1}{2}AB \cdot h$$

Av henholdsvis (8.1) og (8.3) har vi at $h = AC \cdot \sin \angle BAC$, og da er

$$T = \frac{1}{2}AB \cdot h = \frac{1}{2}AB \cdot AC \sin \angle BAC$$

8.8 Cosinussetningen (forklaring)

 $v \in (90^\circ, 180^\circ)$

Av Pytagoras' setning har vi at

$$x^2 = b^2 - h^2 (8.5)$$

og at

$$a^2 = (x+c)^2 + h^2 (8.6)$$

$$a^2 = x^2 + 2xc + c^2 + h^2 (8.7)$$

Ved å sette uttrykket for x^2 fra (8.5) inn i (8.7), får vi at

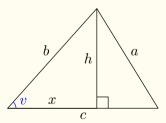
$$a^{2} = b^{2} - h^{2} + 2xc + c^{2} + h^{2}$$

$$a^{2} = b^{2} + c^{2} + 2xc$$
(8.8)

Av (8.4) har vi at $x = -b \cos v$, og da er

$$a^2 = b^2 + c^2 - 2bc\cos v$$

 $v \in [(0^\circ, 90^\circ]$

Dette tilfellet skiller seg ut fra tilfellet hvor $v \in (90^{\circ}, 180^{\circ}]$ på to måter:

- (i) I (8.6) får vi $(c-x)^2$ i steden for $(x+c)^2$. I (8.8) får vi da -2xc i steden for +2xc.
- (ii) Av (8.2) er $x = b \cos v$. Av punkt (ii) følger det da at

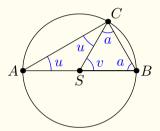
$$a^2 = b^2 + c^2 - 2bc\cos v$$

8.14 Sentral- og periferivinkel (forklaring)

Tilhørende periferi- og sentralvinkler kan deles inn i tre tilfeller.

i) En diameter i sirkelen er høyre eller venstre vinkelbein i begge vinklene

I figuren under er S sentrum i sirkelen, $\angle BAC = u$ en periferivinkel og $\angle BSC = v$ den tilhørende sentralvinkelen. Vi setter $\angle SCB = a$. $\angle ACS = \angle SAC = u$ og $\angle CBS = \angle SCB = a$ fordi både $\triangle ASC$ og $\triangle SBC$ er likebeinte.

Vi har at

$$2a = 180^{\circ} - v$$
 (8.9)

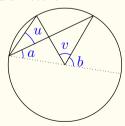
$$2u + 2a = 180^{\circ} \tag{8.10}$$

Vi setter uttrykket for 2a fra (8.9) inn i (8.10):

$$2u + 180^{\circ} - v = 180^{\circ}$$
$$2u = v$$

ii) Vinklene ligger innenfor samme halvdel av sirkelen

I figuren under er u en periferivinkel og v den tilhørende sentralvinkelen. I tillegg har vi tegnet inn en diameter, som er med på å danne vinklene a og b. Både u og v ligger i sin helhet på samme side av denne diameteren.

Ettersom u+a er en periferivinkel, og v+b den tilhørende sentralvinkelen, vet vi av tilfelle 1 at

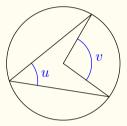
$$2(u+a) = v+b$$

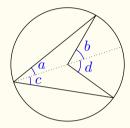
Men ettersom a og b også er samhørende periferi- og sentralvinkler, er 2a=b. Det betyr at

$$2u + b = v + b$$
$$2u = v$$

iii) Vinklene ligger ikke innenfor samme halvdel av sirkelen

I figuren under er u en periferivinkel og v den tilhørende sentralvinkelen. I figuren til høyre har vi tegnet inn en diameter. Den deler u inn i vinklene a og c, og v inn i b og d.

a og cer begge periferivinkler, med henholdsvis b og d som tilhørende sentralvinkler. Av tilfelle i) har vi da at

$$2a = b$$

$$2c = d$$

Dermed er

$$2a + 2c = b + d$$

$$2(a+c) = v$$

$$2u = v$$

Kapittel 9

Numeriske metoder

- 9.1 Newtons metode
- 9.2 Derivasjon
- 9.3 Vekstmodeller

Vedlegg

Tangeringslinja til en graf

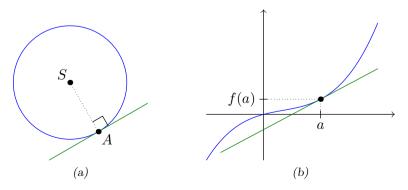
Introduksjon

Innen geometri er en tangeringslinje til en sirkel definert som en linje som skjærer en sirkel i bare ett punkt (Moise, 1974). Av denne definisjonen kan det vises at

- en tangeringslinje står normalt på vektoren dannet av sentrum i sirkelen og skjæringspunktet
- enhver linje som har et skjæringspunkt med en sirkel, og hvor skjæringspunktet og sentrum i sirkelen danner en normalvektor til linja, er en tangeringslinje til sirkelen.

(Se figur 9.1a.)

Gitt en deriverbar funksjon f(x). Innen reell analyse defineres $tangeringslinja\ til\ f\ i\ punktet\ (a,f(a))\ som\ linja\ som\ går\ gjennom\ (a,f(a))$ og har stigningstall f'(a) (Spivak, 1994). (Se $Figur\ 9.1b$.)

Figur 9.1

Det er for mange ganske intuitivt at tangeringslinjer til sirkler og tangeringslinjer til grafer er nært beslektet, men formålet med denne teksten er å formalisere dette.

Senteret til krumningen

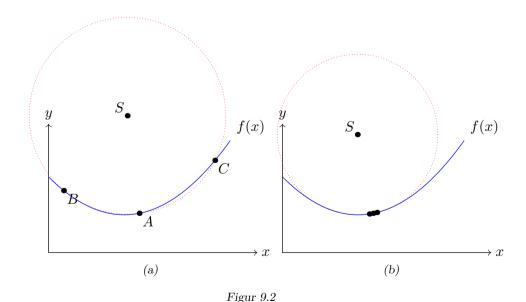
Gitt en funksjon f(x) som er kontinuerlig og to ganger deriverbar for alle $x \in \mathbb{R}$, og hvor $f''(x) \neq 0$. For en gitt a lar vi $f_a = f(a)$, og definerer funksjonene

$$f_b(h) = f(a-h)$$
 , $f_c(h) = f(a+h)$

Vi innfører også punktene

$$A = (a, f_a)$$
 , $B = (a - h, f_b)$, $C = (a + h, f_c)$

Videre lar vi $S=(S_x,S_y)$ være sentrum i den omskrevne sirkelen til $\triangle ABC$. På samme måte som vi finner den deriverte i et punkt ved å la avstanden mellom to punkt på en graf gå mot 0, kan man finne krumningen i et punkt ved å la avstanden mellom tre punkt gå mot 0. I vårt tilfelle er krumningen beskrevet av den omskrevne sirkelen til $\triangle ABC$ når h går mot 0.

Et likningssett for S

Vi har at

$$\overrightarrow{BA} = [h, f_a - f_b]$$
 , $\overrightarrow{AC} = [h, f_c - f_a]$

La B_m og C_m være midptunktene til henholdsvis (sekantene) AB og AC. Da er

$$B_m = B + \frac{1}{2}\overrightarrow{BA}$$
 , $C_m = C + \frac{1}{2}\overrightarrow{AC}$

 $[f_a - f_b, -h]$ er en normalvektor for $\overrightarrow{BA}$, dette betyr at midtnormalen l_1 til sekanten AB kan parameterisere som

$$l_1(t) = B_m + [f_a - f_b, -h]t (9.1)$$

Tilsvarende er midtnormalen l_2 til sekanten AC parameterisert ved

$$l_2(q) = C_m + [f_c - f_a, -h]q$$

S sammenfaller med skjæringspunktet til l_1 og l_2 . Ved å kreve at $l_1 = l_2$, får vi et lineært likningssett med to ukjente som gir

$$t = \frac{(f_a - f_c)(f_b - f_c) + 2h^2}{2h(f_b + f_c - 2f_a)}$$
(9.2)

S når h går mot 0

Vi definerer funkjonene $\dot{f}_b$, $\dot{f}_c$, $\ddot{f}_b$ og $\ddot{f}_c$ ut ifra de (respektive) deriverte og andrederiverte av f_b og f_c med hensyn på h:

$$-\dot{f}_b = (f_b)' = -f'(a - h)$$
$$\dot{f}_c = (f_c)' = f'(a + h)$$
$$\ddot{f}_b = (f_b)'' = f''(a - h)$$
$$\ddot{f}_c = (f_c)'' = f''(a + h)$$

Vi skal nå bruke dise funsjonene til å studere koordinatene til S når h går mot 0. Vi tar da med oss at

$$\lim_{h \to 0} \left\{ h^2, h \right\} = 0$$

$$\lim_{h \to 0} \left\{ \dot{f}_c, \dot{f}_b \right\} = f'_a$$

$$\lim_{h \to 0} \left\{ \ddot{f}_b, \ddot{f}_c \right\} = f''_a$$

hvor¹ $f'_a = f'(a)$ og $f''_a = f''(a)$.

 $^{^1\}mathrm{Legg}$ merke til at det her er snakk om f derivert med hensyn på x, og evaluert i a.

For t uttrykt ved (9.2) er (se (9.1))

$$S_y = \frac{f_a + f_b + 2ht}{2} = \frac{f_a + f_b}{2} + ht$$

Vi har at

$$\lim_{b \to 0} \frac{f_a + f_b}{2} = f_a$$

Videre er

$$ht = \frac{(f_c - f_a)(f_b - f_c) + 2h^2}{2(f_b + f_c - 2f_a)}$$

$$= \frac{(f_c - f_a)(f_b - f_c)}{2(f_b + f_c - 2f_a)} + \frac{h^2}{f_b + f_c - 2f_a}$$
(9.3)

Når h går mot 0, er begge leddene i (9.3) «0 over 0» uttrykk. Vi bruker L'Hopitals regel på det siste leddet:

$$\lim_{h \to 0} \frac{h^2}{2(f_b + f_c - 2f_a)} = \lim_{h \to 0} \frac{(h^2)'}{(f_b + f_c - 2f_a)'}$$

$$= \lim_{h \to 0} \frac{2h}{-\dot{f_b} + \dot{f_c}} \qquad \text{(0 over 0)}$$

$$= \lim_{h \to 0} \frac{2}{\ddot{f_b} + \ddot{f_c}}$$

$$= \frac{1}{f_a''} \qquad (9.4)$$

Ved å bruke L'Hopitals regel på det første leddet i (9.3) har vi at

$$\lim_{h \to 0} \frac{(f_c - f_a)(f_b - f_c)}{f_b + f_c - 2f_a} = \lim_{h \to 0} \frac{((f_c - f_a)(f_b - f_c))'}{(f_b + f_c - 2f_a)'}$$

Av produktregelen ved derivasjon er

$$\lim_{h \to 0} \frac{((f_a - f_c)(f_b - f_c))'}{(f_b + f_c - 2f_a)'} = \lim_{h \to 0} \left[\frac{\dot{f}_c(f_b - f_c)}{-\dot{f}_b + \dot{f}_c} + \frac{(f_c - f_a)(\dot{f}_b + \dot{f}_c)}{-\dot{f}_b + \dot{f}_c} \right]$$

Begge leddene over er «0 over 0» uttrykk. Vi undersøker dem hver for seg ved å anvende L'Hopitals regel:

$$\lim_{h \to 0} \frac{\dot{f}_c(f_b - f_c)}{-\dot{f}_b + \dot{f}_c} = \lim_{h \to 0} \left[\frac{\ddot{f}_c(f_b - f_c)}{\ddot{f}_b + \ddot{f}_c} + \frac{\dot{f}_c(\dot{f}_b + \dot{f}_c)}{\ddot{f}_b + \ddot{f}_c} \right]$$

$$= 0 + \frac{(f'_a)^2}{2f''_a} \tag{9.5}$$

$$\lim_{h \to 0} \frac{(f_c - f_a)(\dot{f}_b + \dot{f}_c)}{-\dot{f}_b + \dot{f}_c} = \lim_{h \to 0} \left[\frac{\dot{f}_c(\dot{f}_b + \dot{f}_c)}{\ddot{f}_b + \ddot{f}_c} + \frac{(f_c - f_a)(-\dot{f}_b + \dot{f}_c)}{\ddot{f}_b + \ddot{f}_c} \right]$$

$$= \frac{(f'_a)^2}{2f''_a} + 0 \tag{9.6}$$

Av (9.3), (9.4), (9.5) og (9.6) har vi at

$$\lim_{h \to 0} ht = \frac{1 + (f_a')^2}{f_a''}$$

Dermed er

$$S_y = f_a + \frac{1 + (f_a')^2}{f_a''}$$

Videre er (med t gitt av (9.2))

$$S_x = (f_b - f_a)t + a - \frac{1}{2}h$$

Vi har at

$$\lim_{h \to 0} (f_b - f_a)t = \lim_{h \to 0} \frac{f_b - f_a}{h} \cdot ht$$

$$= \lim_{h \to 0} \frac{f_b - f_a}{h} \cdot \lim_{h \to 0} ht$$

$$= -f_a' \frac{1 + (f_a')^2}{f_a''}$$

Altså er

$$S_x = a - f_a' \frac{1 + (f_a')^2}{f_a''}$$

Avslutning

Linja som har stigningstall f'(a), og som går gjennom (a, f(a)), er gitt ved funksjonen

$$g(x) = f_a'(x - a) + f_a$$

 $\vec{r} = [1, f_a]$ er en retningsvektoren til denne linja. Av uttrykkene vi har funnet for S_x og S_y har vi at

$$S = \left(a - f_a' \frac{1 + (f_a')^2}{f_a''}, f_a + \frac{1 + (f_a')^2}{f_a''}\right)$$

Dermed er

$$\overrightarrow{AS} = \frac{1}{f_a''} \left[-f_a (1 + (f_a')^2), 1 + (f_a')^2 \right]$$

Siden $\vec{r} \cdot \overrightarrow{AS} = 0$ og g(a) = f(a), er grafen til g tangeringslinja til sirkelen med sentrum S når h går mot 0. Altså er g tangeringslinja til sirkelen som beskriver krumningen til f når x = a.

Litteratur

Moise, E. E. (1974). Elementary geometry from an advanced standpoint. Reading, Addison-Wesley Publishing Company.

Lindstrøm, T. (2006). Kalkulus (2. utg). Oslo, Universitetsforlaget AS.

Spivak, M. (1994). Calculus (3.
utg). Cambridge, Cambridge University Press